

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 58

Presidència de l'Honorable Sra. Carolina Torres i Cabañero

Sessió celebrada dia 27 de febrer del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Debat i votació de l'escrit RGE núm. 10440/13, presentat pel Grup Parlamentari MÉS, mitjançant el qual se sol·licita la compareixença de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats, per tal d'informar sobre l'Ordre emesa per la conselleria en relació amb l'elaboració de llistes d'alumnes que no han anat a classe a causa de la vaga indefinida de docents. 894

II. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 7336/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures de reducció dels preus de la matrícula universitària i de millora de l'accés a les beques per part de l'alumnat. 894

2) RGE núm. 8816/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a implicació i defensa dels menjadors escolars de les Illes Balears per part de les administracions amb competències educatives. 898

3) RGE núm. 9311/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a suport a la comunitat educativa davant el tractament antidemocràtic del Govern. 903

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Maria José Bauzá sustituye a Fernando Rubio.

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi ha més substitucions?

I. Debat i votació de l'escrit RGE núm. 10440/13, presentat pel Grup Parlamentari MÉS, mitjançant el qual se sol·licita la compareixença de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats, per tal d'informar sobre l'Ordre emesa per la conselleria en relació amb l'elaboració de llistes d'alumnes que no han anat a classe a causa de la vaga indefinida de docents.

Idò passam al primer punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat i votació de l'escrit RGE núm. 10440/13, presentat pel Grup Parlamentari MÉS, mitjançant el qual se sol·licita la compareixença de la consellera d'Educació, Cultura i Universitats per tal d'informar sobre l'Ordre emesa per la conselleria en relació amb l'elaboració de llistes dels alumnes que no han anat a classe a causa de la vaga indefinida de docents.

Passam a la fixació de posicions dels grups parlamentaris. Pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. El nostre grup parlamentari, atès el retard que s'ha produït per debatre aquesta compareixença que per a nosaltres tenia una importància cabdal perquè per primera vegada es demanaven per part de la conselleria llistes d'alumnes que fessin o no, que assistissin o que no assistissin a classe i atès que conjuntament davant els greus fets que se succeeixen en la nostra comunitat autònoma a l'àmbit educatiu, el Grup Socialista i el Grup MÉS hem demanat una compareixença conjunta de la consellera, idò, retiram la proposta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Idò queda retirada la proposta 10440/13.

Passam al segon punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 7336, 8816 i 9311/13.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 7336/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures de reducció dels preus de la matrícula universitària i de millora de l'accés a les beques per part de l'alumnat.

En primer lloc, per defensar la Proposició no de llei RGE núm. 7336/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a

mesures de reducció dels preus de la matrícula universitària i de millora de l'accés a les beques per part de l'alumnat, té la paraula l'Hble. Sra. Cristina Rita i Larrucea, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes, senyors diputats i senyores diputades. El canvi de model en matèria educativa que impulsa el Partit Popular, tant a nivell estatal com de les comunitats autònomes i que abraça totes les etapes educatives, pensam que no millora aquells aspectes que probablement necessitaven d'una reforma i en canvi empitjoren allò que funcionava bé. Un exemple ha estat la pujada de les matrícules universitàries i el canvi en el sistema de beques universitàries impulsat pel Sr. Wert, ministre Wert, qui cada ics mesos ens sorprèn amb una revisió: ara són les notes necessàries per justificar requisits acadèmics, per accedir a una beca; ara és un sistema d'una part fixa i una part variable, ara són els Erasmus; ara faig una passa endavant; ara faig una passa enrere obligat a rectificar pel propi govern, etcètera.

Aquestes reformes en el sistema de beques sí que tenen un nexe en comú, diríem, i és que acaben que els estudis universitaris seran més cars i que accedir a una beca és més difícil i que a conseqüència d'açò es reduirà el nombre d'estudiants universitaris en el nostre país.

Es calcula que l'aprovació del Reial Decret 1000/2012, de 29 de juny, pel qual s'establí els llindars de renda i patrimoni familiar i les quanties de les beques i ajuts a l'estudi per al curs 2012-2013 va deixar Espanya a 35.000 joves sense la possibilitat de rebre una beca. Alguns centenars a la nostra comunitat autònoma, malgrat no ho sabem amb exactitud perquè les preguntes que ha formulat aquesta diputada a la conselleria s'han contestat en el sentit que era una qüestió que pertocava a la UIB i no a la conselleria, és a dir, o no ho sap o no ho vol dir.

Vist açò, quan es va anunciar el reial decret per al curs 2013-2014, que encara enduria més les condicions per accedir a una beca, el Grup Socialista, el mes de juliol de 2013, va presentar la proposició no de llei que avui debatem. L'estiu passat, i després d'una important polèmica pública, es va publicar finalment el Reial Decret 609/2013, de 2 d'agost, per la qual cosa aquesta PNL arriba tard, perquè no parla d'açò, però tot i ací pensam que pot ser vàlida perquè la situació continua igual de problemàtica.

Per resumir i per posar-los en antecedents, senyors diputats i senyores diputades, encara que segur que estan prou assabentats perquè ha sortit profusament en premsa aquests darrers mesos, ara hi ha unes beques de matrícula que l'Estat paga directament a les universitats i després unes beques que rep l'alumne amb renda baixa, que abans era de 3.000 euros i que ara és de fins a 3.000, perquè té una part fixa de 1.500 i una part variable de fins a 1.500, per a aquells que han de residir fora del domicili habitual, per a les quals puntua la renda, la nota mitjana i el nombre de beneficiaris.

Quina és la conseqüència del sistema Wert? És per resumir en un titular del diari *El País* d'ahir, "*las nuevas becas llegan tarde y sólo con parte del dinero*", i açò és perquè el partit que havia de disminuir la burocràcia, el partit del sí, ha dissenyat un sistema molt complicat de gestionar.

Aquest curs han demanat beca un total de 629.918 estudiants, segons les dades del Ministeri d'Educació, xifra un poc més alta que l'any passat, però no molt més, crec que eren 623.000 crec o 26.000. També similar el retard en la tramitació, però el que sí varia és que aquest curs els que ja han cobrat només han cobrat 1.500 euros i no 3.000, és a dir, la part fixa, i no saben si cobraran o quan cobraran la part variable, perquè com que un dels paràmetres és el nombre de beneficiaris i açò no es sabrà fins que s'acabin de tramitar totes, i açò depèn de cada universitat, i si una universitat es retarda en la gestió tot el procés es demora, perquè s'ha de saber el total de beneficiaris per fer el càlcul de la part variable, idè, encara no sabran ni quan els tocarà ni si els tocarà. I mentrestant una part dels nostres universitaris, per tant, passen per situacions algunes d'elles bastant dramàtiques i es veuran finalment expulsats del sistema.

Són, aquests que es veuran expulsats del sistema, potser aquells alumnes excel·lents, però amb pocs recursos els quals, per accedir als seus estudis universitaris, i dic excel·lents, necessiten unes beques, i dic excel·lents perquè han de tenir, ja saben vostès, una puntuació determinada perquè s'ha endurit el requisit acadèmic.

No té els mateixos problemes aquell alumnat amb recursos que, ja saben vostès, es pot permetre suspendre assignatures i no tindrà problemes per continuar en el sistema, malgrat que tots pagam també un 80% dels seus estudis.

La nostra proposta, per tant, demanava i demana que el Govern d'Espanya aprovi una congelació de taxes universitàries en els imports que s'havien fixat per al curs 2011-2012 i la supressió de les limitacions de la capacitat de la Conferència General de Política Universitària la qual establia els límits als preus públics de les matrícules, i no com ara que ho fa el Sr. Wert. És a dir, fer un *parón y cuenta nueva*.

I segons demana el segon punt, també que comenci un nou procés de diàleg en el si de la Conferència General de Política Universitària, per tal d'implantar mesures que facilitin l'ajornament també i el fraccionament del pagament de les matrícules universitàries per part de l'alumnat. Ja saben també vostès que aquells que demanen beca no han de pagar la matrícula en el moment que aquesta és formalitzada, però que després si no obtenen la beca sí que l'han de pagar i en cas contrari no tenen dret a l'examen. Açò ha arribat en aquesta època de crisi a ser tan dur que fins i tot el professorat de la UIB, voluntàriament, pot demanar una retenció solidària del seu sou, d'una part del seu sou, per ajudar els estudiants que es troben en aquesta tessitura.

El tercer punt demana restablir els requisits per a l'obtenció de la beca prevists pel Reial Decret 1721/2007, el qual va ser modificat pel Decret 1000/2012, i ara hi hauríem d'afegir o modificar amb el Reial Decret 609/2013, perquè tots dos s'han demostrat ineficaços i un desgavell.

El quart i cinquè punts demanen mesures d'accions positives per a aquests moments tan durs per a moltes famílies, com són una convocatòria extraordinària d'ajuts a l'estudi destinada a la cobertura parcial o total dels preus públics de matrícula per a aquells estudiants que, per la seva situació econòmica, personal o familiar, no puguin fer front al seu pagament, per tal d'evitar aquestes situacions de no poder-se examinar a finals de curs. També establir una pròrroga en el període de carència dels préstecs renda universitat per a aquells beneficiaris que es troben en una situació econòmica desfavorable sobrevinguda en aquests o en les seves famílies que impedeix la seva devolució.

Açò es va fer, recordaran vostès, per als que havien sol·licitat el préstec per al curs 2009-2010, però no s'ha fet per a aquells que ho varen sol·licitar el curs 2010-2011, el darrer en el qual es concediren aquests préstecs.

Finalment, es demana que tampoc no es modifiqui i es mantengui el mateix sistema d'atorgament de beques per a l'estudi d'FP i batxillerat quant als requisits de nota i quantia que el curs 2011-2012. Esperam, sense més a afegir, aconseguir el vot favorable de tots els grups polítics representants en aquesta cambra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bones tardes a tots i a totes. I fa, crec que era la setmana passada que diferenciàvem que l'educació no és només un dret sinó que també un deure, un deure en aquest moment a l'Estat espanyol entre els 6 i els 16 anys, i defensàvem que també era un dret universal. Possiblement aquestes propostes del Partit Popular que vostè ha mencionat que lidera el ministre d'Educació fan dubtar precisament, o ataquen directament, més que un dubte, ataquen directament la universalitat del dret a l'educació fora de l'edat obligatòria.

Perquè fins que es va modificar la llei de les beques i fins que es va considerar que invertir en universitat era important per a un país, escassament fa tres anys o fa dos anys, una persona podia accedir a la universitat encara que no fos una persona excel·lent, vull dir, una persona podia ser una persona normal, amb cinc, sisos, sis i mitjos i sets, sense haver de tenir un nivell d'excel·lència, amb unes quotes baixes de matrícula perquè es considerava que això era una inversió que feia la societat.

Tenir gent formada ens interessa a tots. Amb el Partit Popular això canvia radicalment, es considera que és universal l'obligatorietat, però el que no és obligatori no és universal, i comencen a posar entrebancs a l'accés a la universalitat de l'educació fora del que és obligatori, i això és un clar exemple, a través de dues vies: pujar les quotes, les matrícules, i l'altra, les persones que no s'ho poden pagar, perquè efectivament a partir dels divuit anys, disset o divuit anys, quan acaba un estudiant el batxiller, si véns d'una família econòmicament no potent, una família que no et pot permetre els estudis, o has de feina o has d'aconseguir beques o has de fer feina i estudiar, en tot cas, et torbes més a fer els estudis i no estàs en les mateixes condicions d'igualtat. Les beques no estaven pensades perquè haguessis de treure un sis i mig sinó que simplement aprovessis, et donaven més temps si tenies més dificultats per aprovar una beca, això no significava que haguessis de baixar el nivell d'excel·lència del conjunt de la universitat, sinó que simplement que per qüestions econòmiques, per qüestions personals, per qüestions laborals tenies més dificultats i en lloc de fer-ho en quatre anys havies de fer-ho en sis. No es ficaven tant en les característiques personals, perquè entenies que podies, que l'Estat, qui ens representa a tots, la societat invertia, i ells canvien radicalment això: posen matrícules molt altes o posen cada vegada matrícules més altes i, a més a més, posen dificultats per a aquest accés a la beca, que és la que en situacions econòmiques desfavorables les persones s'hi podien acollir, i, a més, baixen, les beques també en conjunt baixen.

Per tant, som davant d'una situació on a la universitat només podran anar-hi els que tinguin ingressos econòmics, son pare i sa mare tinguin ingressos econòmics suficients per pagar-los, o després les persones que tinguin una capacitat intel·lectual o que siguin molt bons o que tinguin molt de talent en una cosa determinada i que tinguin unes notes molt altes i que ho facin amb el temps que els ministres considerin oportú.

Crec que estam davant d'una selecció per una via econòmica i per l'altra de capacitat intel·lectual, quan pensam nosaltres que qualsevol societat que s'aprecii el que vol és tenir gent formada, independentment que després puguis exercir la feina en la qual et formes o la professió en la qual et formes, però que la tinguis ja formada. I nosaltres pensam que s'ha de premiar l'excel·lència, s'han de donar beques a tots aquells que no puguin pagar-se els estudis universitaris, però que estiguin en condicions de fer-los, i després s'ha de premiar l'excel·lència, independentment de la situació econòmica, ja que creiem que l'excel·lència s'ha de pagar independentment de si tens pares en situació econòmicament més potent o manco potent, l'excel·lència sempre l'hem de promocionar. Però l'accés a la universitat com un element, quan deim la universitat deim la formació professional, el que sigui més enllà dels 16 anys, com el batxiller, igual, s'ha de fomentar, perquè tots els estudis sociològics de tots els països avançats el nivell d'estudis dels pares és el millor predictor de l'èxit escolar dels fills, ni l'escola ni la situació econòmica, el nivell d'estudis dels pares és el millor predictor de l'èxit dels fills, independentment que el pare o la mare exercitin determinades professions. I el millor predictor és si la mare té formació, perquè si la mare i el pare tenen formació, vull dir, per la mare, perquè la mare de vegades a la parella és la que per qüestions culturals ha tengut menys accés a la formació, si la tenen els dos pares aquesta formació universitària o una alta formació, la predicció d'èxit dels fills és altíssima, independentment de la situació econòmica,

independentment de l'escola on vagi, sigui pública, concertada o privada. Per tant, invertir en educació és invertir en el futur i és invertir en cultura.

Per tant, a nosaltres ens semblen molt encertades les diferents propostes de la seva proposició no de llei perquè al cap i a la fi és tornar a un model més semblant al que hi havia fa dos anys que el que ara està canviant.

Congelació de les taxes, jo quasi demanaria una baixada, però bé, congelació de les taxes, manco limitacions a l'accés a la beca d'una persona que ha aconseguit passar un batxiller, que ha aconseguit passar una selectivitat o unes proves determinades i, a més, el que demanen tots els rectors, és el que demanen tots els rectors, tots els rectors, independentment de la seva afiliació política, han demanat que aquesta reforma de la universitat, en l'accés a la universitat sigui canviada, perquè això suposa realment la universitat com un luxe, quan ha de ser un accés a tothom.

En la nostra universitat, com vostè ha definit, si vostès obrin la pàgina web de la Universitat veuran a mà dreta a dalt un quadret blau que diu, donació dels professors perquè els estudiants puguin continuar estudiant, i això és una petició que fa la Universitat per a tots aquells bons estudiants, aquells estudiants que continuen estudiant puguin fer mensualment o com considerin oportú una donació perquè aquests al·lots o aquestes al·lotes continuïn estudiant, perquè si no es troben en la situació que moltes vegades la segona part de la matrícula no es pot pagar, i són alumnes que no els pots avaluar com a professor perquè no han pagat la matrícula, però són alumnes excel·lents. Doncs, a la nostra comunitat autònoma passa això, que els bons alumnes, no excel·lents, però els bons alumnes, els que estudien, que treuen les notes, que treuen les assignatures, dependran de donacions voluntàries de professors. L'any passat no va ser tan necessari, perquè hi va haver un professor que va donar 5.000 euros per intentar que aquests 200 alumnes que havien fet la matrícula del primer semestre i no varen poder fer la segona part de la matrícula anual, poguessin continuar matriculant-se i es poguessin examinar.

Això és conseqüència de la reforma d'accés a les beques per part del Partit Popular. Si hem arribat a aquest extrem, crec que aquest parlament ha de dir que tot aquest tema es repensi i que es repensi amb els que en saben de la Universitat, els que coneixen els usuaris de les universitats que són els universitaris, els professors, els rectors, el personal administratiu i facin una reforma adequada a les necessitats de la nostra comunitat autònoma, al conjunt de l'Estat espanyol i que l'accés a la Universitat no sigui un missatge de luxe: tu em costes molt i alerta amb el que fas. Ha de ser un missatge d'alegria, que has arribat a la Universitat, estudia i aprofita aquests moments, i ser conseqüent, esforça't, però nosaltres et donarem suport en les mesures que tu puguis esforçar-te. Crec que és necessari aquest canvi, per això donarem suport a aquesta proposició no de llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Ana Maria Aguiló i Garcias, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Permetin-me que enfront de la demagògia i de la subjectivitat, doni dades, dades objectives i així puguem veure el tema universitari amb unes dades objectives.

En el curs 2012-2013 la convocatòria general l'han gaudida 263.682 estudiants, i el seu import s'ha elevat fins a 757,7 milions d'euros, el que suposa 6.608 beneficiaris, menys que el curs anterior, és a dir, un 2,5% manco. A la convocatòria de mobilitat hi ha hagut 33.101 beneficiaris davant els 35.164 del curs anterior; això són 2.063 estudiant manco, és a dir, un 5,9%; la inversió realitzada en aquesta convocatòria ha estat de 159,2 milions d'euros.

Aquestes dades han de vincular-se a la disminució d'estudiant universitaris, que ja es va produir en el curs 2012 i 2013; hi va haver una disminució de 0,5 estudiants en grau, hi va haver una disminució d'un 4,1% en els màsters. Per tant no és culpa de la normativa, sinó que és culpa de la reducció d'estudiants dins la universitat.

Per altra part és necessari destacar l'increment dels crèdits inicials destinats a les beques i ajudes a l'estudi que s'ha produït en els pressuposts de l'any 2014, en què aquesta partida s'ha elevat fins a 141 milions d'euros, tenint en compte tant les beques universitàries com les no universitàries. L'import previst per a l'any 2013 va ser de 1.161 milions d'euros; això suposa que a l'exercici present hi ha hagut un creixement de pressupost quant a beques d'un 21,5%. Per tant no venguin amb demagògia i amb dades subjectives.

Quant als punts, si m'ho permeten anirem un per un. Al punt 1 es recorda que les taxes que paguen els alumnes cobreixen només entre el 15 i el 20% del cost; en el cas de les Illes Balears estam situats més propers al 15 que al 20, enfront del que passa en altres comunitats autònomes, com per exemple a Catalunya, on les taxes universitàries són molt més elevades.

Pel que fa al punt que es refereix a la PNL, que actualment diu: "supressió de les limitacions de la capacitat de la Conferència General de Política Universitària per establir els límits del preu públic de les matrícules", vull recordar-los, com hauria de conèixer l'autora de la proposició no de llei, que des que s'ha aprovat la normativa que estableix els alumnes han de pagar l'equivalent al 15% del cost, i la Conferència General de Política Universitària no entra en temes de fixació de preus. Per altra banda vull deixar palès que des que l'actual govern prengué possessió la coincidència entre la proposta d'augment proposada per la UIB i la decisió final de govern és total. Vull també recordar que el darrer any del pacte de progrés hi havia un problema de liquiditat dins la universitat: no es podia pagar la nòmina dels professors; encara en aquest moment mensualment s'està pagant el deute del pacte de progrés per poder pagar el professorat. Per tant, tan bones idees que volen

donar, idò, bé, simplement jo crec que tot això són dades objectives.

Quant al punt 2 també votarem que no, perquè en relació amb el diàleg que es demana sí que podem estar d'acord, tot i que resulta evident que l'ens on s'ha de tractar això no és la Conferència General de Política Universitària, sinó que cada comunitat autònoma té independència per fer-ho amb la universitat del seu territori, atès que les matrícules les cobren les universitats.

Quant al punt 3 els he de dir que també votarem que no, perquè el Reial Decret 1000/2012 estableix l'import de les ajudes de compensació, incloses les beques salarials, les ajudes per desplaçament, per residència, material, el no pagament de les matrícules, etc. S'estableixen uns requisits econòmics que garanteixen el caràcter de distribuïdora de renda de les beques i acadèmics, per tal de fomentar encara més la responsabilitat dels alumnes becaris i desterrar la cultura de la subvenció generalitzada, que es paga amb doblers de tots els contribuents. Volem deixar ben clar que aquest govern ha reimplantat les ajudes autonòmiques per desplaçament que el darrer govern del Sr. Antich va derogar.

Quant al punt 4, també votarem que no, perquè el que es demana en aquest punt ja està cobert per la convocatòria general de beques a l'estudi.

Si ens permeten votació separada, al punt 5 votarem que sí. D'acord, hi estam d'acord, tot i que és necessari recordar que aquests préstecs sempre han estat per als màsters, no per a llicenciatures, diplomatures o graus.

Quant al punt 6 també votariem que no, perquè el Govern de les Illes Balears considera que el requisit de nota s'ha de mantenir per tal d'anar cap a l'excel·lència dels nostres alumnes. Volem recordar que a diferència de la major part de les comunitats autònomes, per iniciativa del Partit Popular, la major part dels grups de batxillerat ja estan concertats, de manera que els alumnes estan becats *de facto* pel Govern balear.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Aguiló. Sra. Rita, vol fer ús de la paraula per contradiccions? Té vostè la paraula per un temps màxim de cinc minuts, i si vol dir si accepta la votació separada, també.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Perdoni?

LA SRA. PRESIDENTA:

No, si al seu torn pot dir si accepta la votació separada del Grup Popular. Gràcies. Té vostè la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc vull agrair el suport del Grup MÉS i dir que coincidim amb ells que no hi ha millor inversió per a un país que la inversió en estudis, en l'educació dels ciutadans i les ciutadanes, i sobretot dels joves.

Jo crec que en aquest país es va fer un esforç molt gran en l'ensenyament, i que tenim un nivell..., un índex universitari important, que ens situa a la mitjana europea; tenim crec que és un 32% de joves universitaris. A més curiosament es veu a l'anuari que ha tret ara les dades de la universitat -que encara no he trobat les dades del ministeri- de quina manera va augmentant aquest índex segons els trams d'edat: com més grans hi ha menys persones amb títol universitari i, com més joves, més n'hi ha. Vull dir que s'ha fet una feina important en aquest país que s'hauria de reconèixer.

I açò és el que ens fa a nosaltres por que es perdi, perquè pensam que llevant ajudes i estímuls per a les beques s'impedirà que aquest índex continuï, sobretot en una època en què hi ha una crisi econòmica molt important, vull dir que ara és quan fan més falta que mai aquests estímuls i aquestes ajudes a l'estudi.

Que el Partit Popular o que el ministre Wert hagi eliminat el criteri de beca com un dret és el que volem denunciar aquí, i està enganant la població, perquè utilitza l'excusa que sigui un objectiu per a la millora del rendiment, com ha dit aquí també la portaveu del Grup Popular al referir-se també als ensenyaments no universitaris d'FP o batxillerat. Com dic per a nosaltres és una excusa, només, açò, perquè el que darrere amaga és que el que fa és anar o s'anirà cap a una reducció pressupostària evident d'aquí a uns anys. Però no és el mateix el que està pressupostat que el que està després liquidat a l'any, i per tant sí, hi ha més dificultat d'accés a les beques en els propers anys, idò de normal..., i assegurar com hi ha una reducció de pressupost al cap d'uns anys. I el que més greus ens sap és que no és reducció pressupostària, només, sinó reducció també de titulats universitaris en aquest país.

Nosaltres pensam que les beques han de ser un mecanisme pel qual es garanteixi el dret constitucional a l'educació, que aquest dret sigui efectiu, independentment del nivell socioeconòmic d'origen i sense que existeixen mesures tampoc de discriminació, com pot ser el rendiment acadèmic, perquè no és el mateix una persona que no té a ca seva un entorn favorable a l'estudi, o que ha de fer feina a la vegada que està estudiant, no és el mateix que una persona que es dedica només a estudiar i que té tot el suport familiar per fer-ho. Per tant el rendiment serà més baix, probablement, i açò no té per què ser un handicap per a aquestes persones que en un futur sí que poden pujar aquest rendiment.

Per tant, amb l'excusa de premiar l'esforç i emprant arguments falsos, com són la ineficiència d'un sistema que hi havia d'ajuts i beques, el Govern el que fa, per tant, és imposar mecanismes d'exclusió a les famílies més necessitades en plena crisi econòmica, com hem dit, quan en realitat s'haurien d'ampliar aquests esforços.

Els socialistes, per tant, el que defensam és un model de beques que garanteixi el dret a l'educació, que siguin concedides seguint els criteris socioeconòmics, i que es mantengui l'esforç pressupostari fet tots aquests anys, especialment que es mantengui ara. Però el model del Sr. Wert el que envia és un missatge elitista, també el de la Sra. Aguiló, i en relació amb aquests estudis vinculats directament amb un model segregador que el ministeri vol imposar amb la LOMCE.

Nosaltres acceptarem aquesta votació separada. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rita. Idò podríem dir que el punt 5 quedaria aprovat per assentiment, si els sembla bé, i passaríem a la votació de la resta de punts.

Vots a favor? 5 vots a favor.

Vots en contra? 9 vots en contra.

Perdó, 8, em diuen que són 8, és veritat, no he comptat bé, 8 vots en contra i 5 favor. Quedarien rebutjats aquests punts.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 8816/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a implicació i defensa dels menjadors escolars de les Illes Balears per part de les administracions amb competències educatives.

Passam al debat de la proposició no de llei RGE núm. 8816/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a implicació i defensa dels menjadors escolars de les Illes Balears per part de les administracions amb competències educatives.

Per defensar-la té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Aquest estiu es va donar a conèixer una alerta d'associacions o entitats com Càritas, UNICEF i altres, en relació amb la pujada de l'índex de pobresa infantil a Espanya. Segons UNICEF la pobresa infantil havia arribat a un 26%, i advertia que un coma 8% dels menors de 16 anys patia privacions alimentàries. Però més greu encara és que l'Observatori de la infància i l'adolescència de Mallorca valorava que a la nostra comunitat autònoma aquesta xifra era del 36%.

En aquest escenari seria lògic que els poders públics articulassin mesures per emparar les famílies la situació de les quals sigui més vulnerable, i d'aquesta manera protegir els infants d'una possible desnutrició, o simplement d'una malnutrició, que s'han de distingir les dues coses, i que al marge d'evidenciar situacions dramàtiques en l'actualitat també poden tenir conseqüències en el seu desenvolupament futur. De fet comunitats autònomes com Andalusia ho han fet a partir de les beques de menjador; també a Catalunya.

A la nostra comunitat autònoma, contràriament, les convocatòries de les beques de menjador han minvat i s'han complicat a causa de les restriccions pressupostàries, per una banda, i també per la gestió que se n'ha fet, el que ocasiona que les beques surtin tard i malament. En resum, ara que són més necessàries que mai per pal·liar les conseqüències que per a un infant té viure en un entorn social més vulnerables que abans, amb menys ingressos, perquè potser els seus pares són a l'atur i han de fer front a uns llibres i a un material escolar més cars, amb medecines més cares, amb la llum més cara, la benzina més cara, etc., i més impostos, l'administració ha de controlar que no manquin serveis que són bàsics.

Aquests anys passats a l'escola es van alertar també que alguns fillets i filletes anaven a classe sense berenar al matí, i que l'únic panxó en condicions que podien fer al dia era el del menjador escolar. Açò ha passat a totes les comunitats autònomes, per la qual cosa, tal com hem dit abans, algunes han arribat a arbitrar mesures perquè fos l'escola que aportés a l'alumnat l'alimentació que no podia rebre a casa seva, i tan en època lectiva com de vacances. A l'Ajuntament de Palma, a tall d'exemple, el dia 27 de juny els grups polítics representats al consistori van arribar a un acord de mínims per garantir tres menjars diaris als fillets i a les filletes de famílies sense recursos.

Però altres administracions encara han posat més entrebancs. Efectivament, aquests dos darrers anys a les Illes Balears s'ha dificultat el cobrament de les beques de menjador fent convocatòries més restringides pressupostàriament; però, a més, la gestió de les beques, com hem dit, que ha realitzat la Conselleria d'Educació, ha ocasionat que les beques sortissin tard i malament. En resum, que les beques surten tard i amb manco recursos.

El problema és que si surten tard ocasionen que disminueixi la seva efectivitat, perquè deriven en el fet que les famílies es vegin impossibilitades d'accedir als menjadors, i açò és exactament el que ha passat. Som conscients que no es poden pagar sense que s'hagi justificat una assistència mínima al menjador, i per tant sempre s'havien pagat entre el segon i el tercer trimestre de classe, però les famílies ja sabien si podien o no comptar-hi. Açò no ha passat així darrerament, el que ha ocasionat que les famílies que no podien pagar el que costa el menjador no hagin deixat els seus fills a dinar. Posaré alguns exemples: el juny del 2013 es van pagar els ajuts de 2010-2011 que s'havien convocat el primer trimestre i s'havien concedit el segon trimestre; el curs 2011-2012 es van convocar el novembre de 2012, és a dir, ja començat el curs següent, el curs 2012-2013; i el curs 2012-2013 es va convocar el setembre de 2013, és a dir, sempre un curs per altre. Açò és de difícil planificació per a les famílies i també per a les escoles. El curs 2010-2011 la convocatòria a més, econòmicament, va ser d'1 milió d'euros;

el curs 2011-2012 va ser de 800.000 euros, i el curs 2012-2013, de 590.000 euros. La gestió del Partit Popular, per tant, ha provocat un descens del 41% d'aquestes beques.

Aquest any, per al 2014, s'han posat en el pressupost 800.000 euros, però açò no ens ha d'animar fins que no vegem com acaba, quantes se n'han concedit i quantes s'han pagat, perquè les darreres ajudes de menjador van quedar sense adjudicar, fins i tot quasi 100.000 euros. El president de la FAPA, Vicenç Rodrigo, va dir fa uns mesos que el problema de les beques de menjador era que, a part de ser cada vegada més restrictives, es convoquen quan ja ha passat el curs, i les famílies es veuen obligades a fer ús d'un servei que en realitat no saben si els subvencionaran, cosa que està ocasionant també no només problemes per a les famílies, com ja he comentat abans, sinó que tanquin alguns menjadors escolars per manca de peticions.

Atès açò, i malgrat l'optimisme del Partit Popular en la sortida de la crisi, i mentre açò no passi, el Grup Socialista posa a la seva consideració les següents propostes: la primera, instar el Govern a coordinar una acció conjunta amb els serveis socials dels ajuntaments de les Illes per detectar els casos de malnutrició a menors, i a la vegada pal·liar els seus efectes amb mesures extraordinàries. En segon llocs, instar el Govern a convocar les beques de menjador a principis del curs 2013-2014, cosa que ja no és possible, i a pagar-les a final de curs, una vegada justificats els dies de què s'ha gaudit aquest servei. La tercera proposta insta el Govern a resoldre immediatament la convocatòria de beques de menjador de 2012-2013, i a pagar a principi de curs 2013-2014 aquelles concedides. La quarta insta a preveure una partida ampliable per a les beques de menjador en els pressupostos de la CAIB per al 2014, que ja també és complicat però, bé, sempre són modificables, a l'objecte de poder cobrir totes les sol·licituds de beques de menjador que compleixin els requisits. I, finalment, a no pujar l'IVA dels menjadors escolars.

Posteriorment a presentar aquesta PNL el Partit Popular va presentar una esmena als pressupostos generals de l'Estat de 2014 per eximir de l'aplicació de l'IVA els serveis prestats per entitats sense ànim de lucre en els menjadors escolars obeint la legislació europea, però açò només no solucionarà o no soluciona el problema de l'IVA en els menjadors escolars.

Bé, jo ara en principi no tenc res més a dir, dec estar assolint el temps. Ja si de cas faré una segona intervenció.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Com vostè ha dit la pobresa en el conjunt de l'Estat espanyol, i a la comunitat autònoma no n'està al marge, està creixent des de l'any 2009, i les dades no deixen de pujar. La darrera informació que tenim són les dades de 2013, i els índexs de pobresa, la pobresa relativa, l'absoluta, el risc de pobresa, tots ells estan pujant, i d'una forma alarmant o de forma -diguem- més alta a partir de 2012.

I després un dels sectors més perjudicats d'aquesta pobresa i que s'estudia també al marge dels indicadors de pobresa general és el de la pobresa infantil, perquè té poca capacitat de reaccionar un infant davant la pobresa, té poca capacitat de poder resoldre aquest tipus de problemàtica, i també a la nostra comunitat autònoma està creixent d'una forma alarmant.

És vera que les limitacions de la comunitat autònomes, econòmiques, les coneixem tots, existeixen, no les podem negar, però sí que podríem veure un govern que fa mesures dins les seves possibilitats per evitar, dins les seves possibilitats, insistesc, perquè el tema econòmic supera les comunitats autònomes, però dins les seves possibilitats, per donar un missatge que es lluita contra aquesta pobresa. Una d'elles és la que vostè diu: som davant una situació de pobresa infantil la qual detecten les escoles o detecten els metges o detecten les entitats, anem a augmentar les ajudes al menjador escolar, anem a augmentar les facilitats per pagar aquestes ajudes. Doncs, davant això ens trobam un govern que el que ha fet és reduir les ajudes escolars, el pressupost de les ajudes en relació amb el 2007, i després no facilitar aquest pagament.

I dic no facilitar aquest pagament perquè per a nosaltres és molt important, perquè sempre es pagava, i supòs que ara el Partit Popular ens ho recordarà, sempre es pagava a finals, vull dir que sempre es pagava a finals de curs, amb l'excusa que, efectivament, no es podia pagar una cosa que no se sabia si s'havia fet. Però és que en aquell moment, el que es donava fa cinc anys, o fa quatre o cinc anys, era una ajuda econòmica. I les famílies que es trobaven en situació de molta precarietat parlaven amb el director o parlaven amb l'associació de pares i l'associació de pares assumia el pagament d'aquests menjadors escolars, i quan la família ho cobrava l'associació de pares ho rebia, hi havia un pacte, però eren dues o tres famílies per escola. Però ara resulta que no succeeix això, que són moltes les famílies que, encara que tinguin dret a una beca i encara que tinguin dret i els donin aquesta beca, no ho poden pagar, i l'associació de pares no es pot fer càrrec d'aquest volum de famílies, aquest volum de nins; ja no són els dos o tres nins que tenien dificultats habitualment, sinó que ja és un volum important, i les associacions de pares no se'n poden fer càrrec. I el que passa és que no hi van, no van al menjador escolar.

Ens podem trobar que hi ha una demanda important de necessitat d'ingesta alimentària per part dels infants i en canvi ens podem trobar amb una demanda real reduïda de beques escolars, perquè els pares ja no la sol·liciten, perquè no la poden pagar mentrestant i no hi ha ningú que els avaluï econòmicament -abans ho feien les associacions de pares- perquè el curs escolar els pagui aquesta beca. I aquest és el problema que ens trobam.

Per tant, estic d'acord amb tots els punts, però en el punt tercer demanaria que no es pagàs a finals de curs, sinó que es pagàs trimestralment; que es pagàs trimestralment, que fos una liquidació trimestral, perquè ens trobam amb aquest problema: que les famílies no ho poden avançar, no ho poden avançar, una família que cobra 400 euros d'ajuda no pot avançar el menjador escolar. Per tant, que es liquidi trimestralment, perquè som davant una situació, confii que sigui excepcional, jo som molt poc optimista, som més pessimista i crec que durarà més, per tant hem de tenir mesures excepcionals, hem de protegir aquests infants.

I pensam que els menjadors escolars s'ha de fer. Els menjadors escolars són una via molt integradora, molt normalitzadora per cobrir aquesta necessitat, perquè insistesc, sempre hi ha hagut famílies en situació de dificultat, però fins a aquests extrems realment poques vegades.

I ho deia perquè la comunitat autònoma, deia que hauria de reaccionar el Govern de la comunitat autònoma, una era en els menjadors escolars, i l'altra pens que ha de ser, haurien de ser, per exemple, no haver eliminat les ajudes d'emergències, les ajudes d'emergències als ajuntaments, que eren més de 3 milions, s'han eliminat l'any 2011, s'han eliminat l'any 2012 i aquestes ajudes d'emergències possibilitaven que els serveis socials donassin a les famílies en situació de necessitat, doblers per poder pagar, per exemple, el menjador escolar. Aquestes ajudes d'emergències s'han reduït, aquests 3 milions no s'han donat ni a l'any 2011 ni a l'any 2012, i es varen posar com a un tema extraordinari l'any 2009 i l'any 2010 davant aquesta situació de crisi.

O per exemple, les ajudes a les entitats, es va donar més d'1,5 milions a les ajudes a entitats que distribuïen aliments, l'any 2011 no es va donar, l'any 2012 no es va donar i l'any 2013 no s'ha donat. Per tant, és ver que estam limitats com a comunitat autònoma, però sí que tenim capacitat de reacció o d'enviar un missatge que això amb les nostres possibilitats ho lluitam, i aquest missatge jo no el veig per part d'aquest govern.

Els ajuntaments fan una funció fonamental a través dels serveis socials, però també els serveis socials són limitats, són limitats en temes d'ajudes d'emergència, tenen unes quanties reduïdes, les augmenten cada any, però tot i així no arriba.

Per tant, estic d'acord amb els tres punts, però crec que donada la realitat que vostè també l'ha mencionada i que jo també la vull subratllar, crec que s'haurien de pagar trimestralment aquestes ajudes, perquè tal vegada sí que trimestralment, entre associacions de pares, entre els ajuntaments, etcètera, i entre les pròpies famílies, podrien garantir aquest tipus d'ajudes.

Perquè el que no s'entén, i tenim les preguntes contestades per la consellera, és que l'any 2010 i l'any 2011 hi hagués 1.665 ajudes pagades, que es varen pagar a juny del 2013, 2010 i 2011 s'han pagat el juny del 2013, 1.665, el curs escolar 2011-2012, en què la crisi continuava i l'índex de pobresa era més alt, només es pagassin 1.063 ajudes. I a més no s'arribàs al pressupost que tenien assignat, que també el 2011 i 2012 es va pagar el 25 de juny del 2013.

Les ajudes al menjador escolar de l'any 2012-2013, del curs escolar 2012-13, està pendent de tramitació, i som a febrer o quasi març del 2014, encara no s'han pagat.

Insistesc, les famílies que demanen la beca en aquest moment estan en situació molt precària, no poden avançar aquests doblers, no poden avançar aquests doblers, per tant s'ha de canviar aquest sistema. Som davant una situació extraordinària que necessita mesures d'urgència extraordinàries.

I la del 2013-2014 encara no s'ha convocat, ens diuen que el segon..., que es convocarà; 2013-2014, les actuals, encara no estan convocades, hi havien d'estar el segon trimestre del curs, però encara no sabem la quantia, no sabem quan sortiran i una altra vegada es pagaran l'any que ve, a finals de l'any, amb la qual cosa és impossible..., només ho poden demanar aquelles famílies amb baixos recursos econòmics, però que puguin fer front al pagament del menjador escolar, i no aquelles famílies que també ho necessitin, que unes i altres hi han de poder cabre. I a més, hi ha d'haver una dotació important, perquè a través del menjador escolar és la forma més normalitzada que un nin mengi; fora de menjadors escolars, fora de demanar borses d'aliments, fora d'altres sistemes, és el més normalitzat.

Per tant, si a vostè li sembla que podem demanar aquests pagaments trimestrals, com a mínim aquest curs escolar, i per als futurs cursos escolars mentre dura la crisi, jo crec que podríem facilitar que la gent s'animàs a demanar-les i que entre ells fossin més cooperadors, com ho han estat sempre, però que ara estan més limitats per la quantitat de demanda, sobretot les associacions de pares que sempre han fet una feina molt important en aquest aspecte.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bones tardes senyores i senyors diputats. Una vegada més ens trobam a aquesta comissió per parlar de les ajudes per part de la Conselleria d'Educació als menjadors escolars.

Tal com ja vàrem comentar el mes d'octubre passat, el Partit Socialista de Palma, maig-juny del 2013, va fer una denúncia sobre la malnutrició infantil, una denúncia en els mitjans de comunicació, sense denunciar-ho a les institucions competents i sense que cap família no ho hagués denunciat a l'ajuntament. Així i tot, l'Oficina de Menors del Govern es va posar a fer

feina per tal d'esbrinar i saber si realment a les nostres illes teníem aquest problema o si disposàvem de qualque denúncia ferma. Es va posar en contacte amb els Serveis Socials dels distints ajuntaments, ib-salut i amb els distints centres educatius per si havien detectat qualque cas de desnutrició per causes econòmiques o per falta de recursos que impedeixen accedir a aquests aliments.

Aquest informe va reflectir que no hi havia cap cas. Així i tot, tal com vostè ha esmentat, el plenari de l'Ajuntament de Palma, en sessió ordinària del 27 de juny, va aprovar, per unanimitat, una proposició amb els següents termes: "L'Ajuntament de Palma continuarà treballant en coordinació amb la Conselleria d'Educació i els centres educatius de Palma perquè no hi hagi casos de nins amb problemes de desnutrició, ajudant les famílies amb recursos escassos. L'Ajuntament garantirà, en coordinació amb la Conselleria d'Educació, les tres menjades bàsiques dels infants de la nostra ciutat les famílies dels quals no comptin amb els recursos econòmics necessaris."

Malgrat això, no ens hem d'enganyar, hem de ser conscients, passam per una crisi econòmica important, allà on són moltes les famílies amb qualque membre a l'atur, famílies amb falta de recursos, famílies amb problemes econòmics, i totes les ajudes que puguin aportar tant les distintes associacions sense ànim de lucre, els distints ajuntaments i, com no, per part del Govern, són poques.

Cal recalcar que les àrees dels serveis socials dels distints ajuntaments són les primeres a detectar aquestes necessitats i es donen totes les ajudes possibles.

També vull deixar constància que des del Govern de les Illes Balears, com ja ha dit en moltes ocasions la consellera, és ben conscient de la necessitat de les beques de menjador. A causa de l'actual situació socioeconòmica, la conselleria vol alleugerir la pressió i l'esforç diaris que suposa aquesta situació per a moltes famílies de les nostres illes. A més, recordar els esforços que ha fet aquesta conselleria per pagar totes les ajudes als distints centres, menjadors, transports, etcètera. El mes de juny passat, la conselleria va concloure el pagament dels ajuts de menjador pendents, dels cursos 2011-2012 i 2011-2012, un total d'1.247.418 euros.

En el BOIB 122, de 3 de setembre del 2013, es va publicar la convocatòria d'ajudes individualitzades de menjador escolar corresponent al curs 2012-2013. La intenció de la conselleria i d'aquest govern ja des del primer dia ha estat posar-se al dia de tots deutes pendents. No fa falta recordar tot el que hi havia pendent del passat, havent fet importants esforços per equiparar els comptes d'aquesta comunitat, controlar el dèficit i pagar tot el que es deu. Així i tot, som ben conscients que hem de continuar fent feina per normalitzar, com més aviat millor, totes les ajudes i beques que es tramiten, i això ho demostren els punts.

Quant als punts de la seva proposició no de llei, en el primer punt, tal com he esmentat, la Conselleria d'Educació manté contactes amb l'Ajuntament de Palma, amb la finalitat de coordinar accions encaminades a solucionar la problemàtica dels casos de malnutrició a menors que puguin sorgir.

Quant al punt tercer el qual fa referència a la convocatòria d'ajudes de menjador escolar corresponent al curs 2013-2014, dir que l'expedient ja està en procés de tramitació i amb previsió de publicar-lo durant el segon trimestre de l'any acadèmic.

Quant al quart punt, tal com ja he dit, la conselleria és ben conscient de la importància d'aquestes beques i ja ha efectuat el pagament d'un 98% de les ajudes de menjador sol·licitades per al curs 2012-2013.

Amb referència al cinquè punt, la partida assignada al pressupost de la comunitat autònoma de les Illes per a l'any 2013 pel que fa a ajudes de menjador escolar, corresponent al curs 2012-2013, era de 600.000 euros; enguany, en els pressuposts del 2014, per aquest mateix concepte, hi ha consignada una partida de 800.000 euros.

Com he dit, les intencions les demostren els fets i el Govern del Partit Popular ja ha incrementat en 200.000 euros aquesta partida, un 33,33% més, una de les partides que més augmenten dins aquest pressupost.

I pel que fa referència al sisè punt, "a instar el Govern de l'Estat a no pujar l'IVA dels menjadors escolars", dir-los que la Conselleria d'Educació no aplica cap mena d'increment de l'IVA als menjadors escolars.

Per tot l'exposat, el nostre grup no donarà suport a aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Serra. Sra. Rita, vol fer ús de la paraula per contradiccions? Té vostè la paraula per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies al MÉS per suportar aquesta proposició no de llei, nosaltres acceptam aquesta esmena *in voce*, efectivament seria el que caldria que les famílies cobressin o les escoles cobressin el menjador per trimestres, en lloc d'esperar dos anys, com han esperat des que governa el Partit Popular i, efectivament, açò seria l'ideal per a tots mentre dura la crisi, tal com ha comentat vostè. Per tant, nosaltres suportam perfectament aquesta esmena.

Quant a la intervenció de la representant del Partit Popular, bé, no sé, no acabava de saber què era el que em deia, perquè dir que s'han pujat 200.000 euros els pressuposts del 2014, que ja veurem com acabarà, quan s'havien baixat 400.000; des que vostès governen s'ha baixat un 41% les ajudes de menjador i ara no em serveix, -bé, bons són si se'n pugen 800.000-, però vostès pensin que partien d'1 milió d'euros en ajudes a menjadors escolars.

I per una altra banda, vostès diuen que vam deixar molt a deure, però només havíem deixat a deure el curs en curs, el curs 2011, 2010-2011, era l'únic que no s'havia pagat, perquè no s'havia acabat el curs quan nosaltres vam deixar el Govern, quan vostès van guanyar. Aquest s'ha torbat dos anys a pagar.

I jo del que em queix és que vostès han carregat la disminució del dèficit pressupostari d'aquesta comunitat autònoma damunt les persones més dèbils i més vulnerables, en aquest sí que s'han torbat a pagar, són vostès els que s'han torbat a pagar, i ara ja es veu, després de quasi tres anys de govern, ja es veu qui és qui es torba a pagar i qui és qui disminueix el pressupost damunt les persones més vulnerables, com dic.

No acab d'entendre els comentaris que ha fet als punts que exposàvem i sobretot el darrer, el darrer, perquè nosaltres el que instam no és el Govern de la comunitat autònoma, és el Govern de l'Estat a no pujar l'IVA, nosaltres ja ho sabem perfectament que aquest impost no el posa el Govern, per açò hem posat el Govern de l'Estat. És que me l'he haguda de mirar una altra vegada per veure si realment podia ser un error, perquè de vegades vas de ver o ets a llocs que no estàs concentrat, però no, posa claríssimament que el Parlament insta el Govern de l'Estat a no pujar l'IVA dels menjadors escolars. Perquè açò és important, perquè passarien d'un 10% a un 21% i açò encareix moltíssim el menjar dels fillets.

I jo sé que hi ha una esmena, bé, es va introduir, el propi Partit Popular va introduir una esmena en el pressupost perquè era, és clar, és que era de *Perogrullo* açò, perquè, a més, i fins i tot la Unió Europea el va alertar sobre aquest punt perquè va en contra del que la Unió Europea legisla fins ara, que és que l'atenció als infants no pot ser gravada amb el gravamen màxim de l'IVA.

Però és que, a més, aquest tema supòs que continuarà rodant, continuarà sortint per la premsa perquè el que ha fet l'Estat és que no pugi l'IVA el 21% per als menors crec que són de 6 anys, que es consideren infants, en canvi als menjadors dels majors sí que podria pujar.

També una altra qüestió és qui ofereix el servei, perquè, segons aquesta esmena, si són entitats que no tinguin ànim de lucre no pujarà, però si són serveis de menjars, per exemple, externs, que moltes escoles ho fan d'aquesta manera, sí que poden pujar. Vull dir que és un tema més seriós del que sembla; que a Catalunya, que totes les comunitats autònomes hi són davant, i per tant em costa que em digui vostè, que em surti per açò, que el Govern de les Illes Balears no pot posar impostos estatals, evidentment.

Bé, jo ja no comentaré res més. Lamentar..., entenc, per tant, que el Partit Popular no aprovarà cap dels punts i ho lament molt, però bé, açò demostra, una vegada més, què entén el Partit Popular per donar suport a les famílies i a aquestes famílies amb problemes.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Passam a la votació de la proposició no de llei RGE núm. 8816/13.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí, amb l'esmena.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 8.

En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei RGE núm. 8816/13.

II.3) Proposició no de llei RGE núm. 9311/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a suport a la comunitat educativa davant el tractament antidemocràtic del Govern.

Per acabar passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 9311/13 del Grup Parlamentari Socialista, relativa a suport a la comunitat educativa davant el tractament antidemocràtic del Govern.

Per defensar-la té la paraula l'Hble. Sra. Esperança Marí i Mayans, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Presidenta. Des de setembre del 2013, quan vaig registrar aquesta proposició no de llei, hem parlat moltes vegades del tema que tractarem avui, tantes vegades que em feia por no ser massa repetitiva i fins i tot, m'havia plantejat el fet de retirar-la. Però últimament hi ha hagut dues raons fonamentals que m'han portat a mantenir-la i per les quals la duc avui aquí en comissió perquè sigui discutida i votada.

La primera, però no per això la més important, perquè no ho és, però sí que és significativa, varen ser les declaracions del president José Ramón Bauzá a la SER, que es van fer aquest dia, i que tornava atiar el foc de la discòrdia; va tornar fer el discurs de sempre, afirmant que "el professorat fa política a les aules", que "els que no volen aplicar el TIL ho fan per raons polítiques", va arribar a dir que "els professors que volen fer política es presentin a les eleccions", etcètera. Aquí duia el retall de premsa, en què esmentava... Diu, "en aquest marc, el president balear ha reiterat que alguns professors de l'educació pública utilitzen la immersió lingüística i la política a les aules per a no implantar el trilingüisme. A la vegada que constata que en el cas de l'educació concertada i privada no existeix cap problema". Clar que no existeix cap problema, perquè ells poden triar de quina manera l'implanten o no. Per tant, clar que no tenen problemes, si això s'hagués aplicat a tot l'ensenyament no seria d'aquesta manera. Per tant..., bé, en fi.

Per tant, pens jo que amb aquestes declaracions van tornar encolerir-se amplis sectors de la comunitat educativa, sense que hi hagués cap necessitat. Quina necessitat tenia el president de tornar posar a tothom en peu de guerra, amb unes declaracions tan injustes, tan inexactes, tan impropis i a més tan inoportunes com aquestes? Per què les fa?

I això em permet enllaçar amb la segona raó de mantenir aquesta PNL. M'agradaria entendre-ho, m'agradaria entendre per quina raó el Partit Popular fa coses que són absolutament perjudicials per al conjunt de la comunitat educativa i perjudicials per a l'educació. Es podria entendre si fossin beneficioses en algun sentit per al propi Partit Popular, però no hi ha res que sembli indicar que ho puguin ser. Per tant, el PP fa coses que el perjudiquen directament sense que ningú altri en surti beneficiat, per tant, jo particularment no ho entenc, i m'agrada entendre les coses.

I clar, no em surtin amb aquests discursos una mica tronats, perquè són tronats, que l'anglès així arribarà a les classes populars o que coses d'aquestes que són, són..., jo entenc que un ha de cercar arguments i de vegades treu els arguments que pot, però això són arguments que no s'aguanten per enlloc, com a mínim dins la Comissió d'Educació m'estimaria més ja no sentir-los, perquè, òbviament, de la manera com s'aplica tot això no s'apropa l'anglès a res i menys a les classes més desfavorides. Per tant, no ho entenc.

Per tant, l'hem mantinguda també perquè pens que el tractament del PP envers les directives dels centres educatius no ha canviat gens ni mica. Tot apuntava que després d'una primera embestida, la conselleria relaxaria una mica les postures, miraria de cercar un mínim d'entesa amb les directives, amb els centres, però no ha ocorregut, i he de reconèixer que em té perplexa i voldria entendre per què passa. Voldria entendre, per exemple, per què la consellera Camps fa afirmacions d'aquelles, que també supòs que deuen ser, com deia abans, justificacions que de vegades un ha de fer i que les fa sense pensar massa el que un diu, com que les directives que no han dimitit són totes aquelles que d'alguna manera estan d'acord amb el TIL.

Totes les persones que tenim alguna vinculació amb el món educatiu, coneixem càrrecs que estan totalment en contra del TIL, però que no han dimitit per responsabilitat, per consciència professional, o per les raons que es vulguin esgrimir. Ho fan i són allà dins les directives, duen els centres endavant, apliquen el TIL, apliquen el TIL, amb les mesures que fan, voldria recordar aquí que només a Eivissa no arriben ni a un 40% els centres que apliquen el TIL, i no perquè no vulguin o deixin de voler, perquè crec que ha quedat molt clar que ells no opinen i que han de complir la legislació, doncs senzillament perquè no hi ha recursos, no tenen mitjans, no hi ha recursos, i per tant, no l'apliquen. Com aquell, com dèiem abans, vull dir que si una persona no es pot pagar una beca major, doncs no se la paga, perquè si no n'hi ha, no n'hi ha. Per tant, si no hi ha recursos per aplicar el TIL és que no s'aplica.

Per tant, i que diguin que la gent que es troba en aquestes situacions és perquè estan d'acord amb el TIL, jo pens que és bastant lamentable. Ho fan senzillament perquè són bons professionals i ja està. Per tant, que ningú no es pensi..., i que en facin aquestes lectures propagandístiques no toca, vull dir, no toca amb la realitat que viuen els centres.

Per tant, a hores d'ara, malgrat que no hi hagi cap conflicte obert clarament visible, el mal ambient continua en els centres. Aquests dies mateix a Eivissa feim una festa per l'educació, una festa oberta a tothom, a tota la comunitat, amb molts de globus verds i de tots els colors, tots els pares, els nins, feim tot el dia activitats, feim una torrada, ens ho passam beníssim, hi ha grups de música, s'hi passegen tots els diputats i altres càrrecs polítics de tots els partits, tothom feliç i content. I després una altra vegada torna a matxucar la comunitat educativa amb aquestes declaracions, i per tant penses: no ho entenen, no ho entenen.

Per tant, continua havent-hi el mal ambient que presideix les relacions entre la conselleria i el món educatiu al llarg de tota aquesta legislatura. Jo pensava que anava decreixent, però quan pareix que es calma i que s'intenta d'alguna manera mirar de treballar sense aquesta tensió que hi ha dins els centres, el Partit Popular torna fer declaracions per tornar crear aquesta tensió i d'això els centres n'estan saturats..., anava a dir n'estan fins als nassos, però no toca dir-ho. I a més no ho entenen.

Els posaré un exemple. A Eivissa mateix, és el que conec més i per tant, en parl, en l'aplicació del TIL ja els he dit que no hi ha ni un 40% de centres que l'apliquin, però bé els centres que l'apliquen i l'apliquen així com poden, es crea un servei d'atenció, ja en vam parlar aquí un altre dia, que es diu Atlas. Atlas són tres professors a temps complet per atendre els dubtes que genera l'aplicació del TIL, penses, bé, està bé, és de sentit comú, una aplicació d'un decret nou ha de generar dubtes, per tant, posam un servei per atendre els dubtes, en principi sembla correcte, i tres professors, a més, a temps complet, quan teòricament no es poden atendre les necessitats d'atenció a la diversitat. Però bé, què passa? Als CP, és a dir, allà on hi ha tots els caps de departament dels diferents centres educatius, generen dubtes i els ho envien. La resposta és que ells no poden contestar aquests dubtes, que no ho saben i per tant no els ho resolen.

Un dubte, ús posaré un dubte, un dels exercicis que tenen: educació física, en anglès, pel TIL, molt bé, es fa l'educació física a un centre de secundària en anglès. El dubte que té aquest professor a l'hora d'avaluar, que se'l va trobar ara a la primera avaluació, és que els alumnes són nens de 10, com que és un nen de 10, és responsable, és seriós i fa les coses com pertoca i per tant ha de fer el treball d'educació física en anglès. Però clar, té un nivell d'anglès fluixet i el treball per tant, li surt fluixet. Per tant, el professor d'educació física..., -no fa gràcia això, aquí veig que aquí hi ha gent que em mira, no fa cap gràcia... perquè (...) ser allà dins i tampoc no sabia què fer-, per tant, què diuen? Plantegem el dubte a aquests tècnics del TIL a veure què fan, aquí en base a què avalues, en base a què? Aquest treball que realment s'ha presentat i que era obligatori per la nota, però que ha estat pernicios perquè l'alumne no estava prou preparat perquè el seu nivell no li permetia? Etcètera, un exemple. I així se'n generen moltíssims. I s'envien a aquests assessors i no els resolen. I tot això amb documentació escrita, vull dir que tot això, si és necessari, ho podem comentar després.

Per tant, per això he mantengut aquesta proposició no de llei, per intentar entendre les raons del Partit Popular per continuar amb aquest desori. Vull dir, no entenc què se'n treu de fer mal a l'ensenyament públic, i els ho dic sincerament, era un ensenyament públic que anava fent amb penes i treballs, s'havien aconseguit alguns avanços, amb penes i treballs, s'havia millorat mínimament o una mica el finançament. S'havien aconseguit alguns punts de qualitat dins el món educatiu. Però majoritàriament tot això era pels seus professionals, pels professionals, mestres i professors que es dediquen a l'educació. Es tractava per tant, de l'esforç de tots aquests mestres, d'aquests professors que crec que la conselleria hauria de valorar, hauria de tenir en compte i deixar de criminalitzar d'aquesta manera davant la societat en general.

Per tant, sabent tot això, no puc entendre per què han anat a aquest enfrontament directe amb la comunitat escolar, sense distincions, i no han estat capaços de dialogar, ni negociar res de res. I amb això...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Marí, que ja ha esgotat el seu temps.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Vaig acabant, perdó. Volia llegir només dues línies del manifest del Berenguer d'Anoia, que és un centre dels centres pioners de Mallorca, un d'aquests centres de punta de qualitat educativa i que es lamenten d'aquest trencament de consens entre la conselleria i l'administració; que demanden reprendre el diàleg, les bones maneres amb la comunitat educativa i que es desitja que aquest centre no deixi de ser mai un dels elements referencials i innovadors en el món educatiu.

Bé, per tant, ja m'he passat del tema. Però sí que d'aquí venen aquests punts, per això els he mantingut. I per què aquest títol tan contundent, i ja acab? Perquè, clar, si no és el diàleg, el consens, no conec jo altra fórmula d'arreglar un problema dins un sistema democràtic. Si no tenim consens, si no tenim diàleg, si no es parla, de quina manera es poden arreglar els conflictes dins un món democràtic? No n'hi ha cap altra. Per tant, si es pensa en una solució autoritària per resoldre-ho, és difícil, així entrariem en una dinàmica molt complicada i molt perillosa.

Per tant, som tota orelles escoltant les explicacions dels altres grups. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Passam al torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Presidenta. Jo personalment no sé què pot interessar al Govern de tenir crispat el sistema educatiu, com té crispat, pràcticament, des de l'anunci del TIL, podem intuir, podem fins i tot afirmar pensaments, però realment..., em semblen tan poc intel·ligents que no m'atreveix a dir-los. És a dir, jo no m'atreveix a pensar que al Govern li interessa tenir crispat el sistema educatiu, perquè em semblaria tan poc intel·ligent per part d'un govern tenir tot el sistema educatiu crispat, que crec que no pot ser. Perquè si no, no entenc aquesta actitud permanent d'encaçament, aquesta actitud d'enfrontament que té el Govern envers el sistema educatiu.

I allò darrer, efectivament, les declaracions del president, que quan semblava que les coses tal vegada podien anar encaminades per una altra via, que el tema de la vaga ja havia quedat, el tema del TIL s'implementava amb moltes dificultats, però hi havia una voluntat de veure com ho resollem, ja veurem què passarà l'any 2015, passem aquests dos cursos com sigui, perquè ja pràcticament aquest curs l'hem perdut; el president, no un secretari general, ni un director general, el president diu que la comunitat autònoma té un problema amb els professors de l'escola pública, perquè polititzen l'escola, i diu per la immersió... I clar, tornam tenir el col·lectiu de professors que se senten insultats. Com és possible que un president digui que els professors polititzen els infants? Quina demostració té per dir això? I insistim, quina demostració té?

Això simplement és una manca d'arguments quan li fan les preguntes adequades, que és el que li va passar a la Cadena Ser, quan el locutor li va dir que quins eren els problemes que tenia el Govern amb la comunitat educativa i no va saber explicar els problemes i va dir que tenia un problema perquè estaven polititzats els professors. Simplement una falta de respostes a una pregunta adequada..., perquè és que no n'hi ha cap. Vull dir que els professors es manifestin dient, escolta, aquest decret nosaltres no el podem aplicar perquè genera problemes pedagògics als nostres infants, haurien d'estar contents que ho assenyalessin i que diguessin, nosaltres estam d'acord que podem introduir l'anglès a les escoles, consensem com, i no sigui possible, perquè a les reunions que han tengut no ha estat possible. És realment, crec, un problema que té el Govern i no el té el sistema educatiu.

Jo li diré a vostè que m'han preocupat molt les paraules de la consellera, quan va trobar que 15 centres, avui ja 17, han dimitit, i ella considera que eren pocs; 17 centres que han dimitit i ella considera que són pocs! Però li he de dir també, perquè vostè ha dit que no han dimitit perquè els professors són molt responsables, jo també li he de dir que els 17 que han dimitit també són igualment responsables. Són responsables, cadascú ha tengut la valoració que ha fet, uns han decidit intentar..., els altres han dit que els resulta tan incompatible des de la seva pedagogia, del que han aplicat fins ara, aplicar aquest TIL, que no volen aquesta responsabilitat i em sembla també un acte de responsabilitat.

El que és un acte d'irresponsabilitat és que una consellera digui que 15 centres educatius on se'n va tot l'equip directiu, ho consideri com a normal. Què em digui quin curs escolar ha tengut 15 dimissions en manco de 15 dies de tot el bloc directiu dels centres escolars! Que m'ho digui! Cap, mai no hi ha hagut

aquest nivell de conflicte, mai no hi ha hagut aquest nivell de conflicte! I els professors van cada dia a les escoles i cada dia intenten aplicar el TIL amb totes les seves dificultats.

Però bé, en relació amb la proposició no de llei, jo no tenc respostes al que vostè m'ha dit, però en relació amb la proposició no de llei nosaltres li donarem suport. Són bàsicament dos apartats aquesta proposició no de llei: un, que és respecte als consells escolars, és fonamental, sobretot abans, perquè abans que s'aplicàs la llei Wert, els consells escolars eren decisius, no eren consultius, eren decisius, per tant, les decisions dels consells escolars s'havien de respectar. Si ja hagués passat un altre curs escolar, ja haguéssim tengut un altre problema, però en aquell moment la decisió dels consells escolars d'aplicar determinada política lingüística s'havia de respectar i no s'ha respectat.

I després el tema dels expedients, els expedients dels directors de Maó, els quals vostè també anomena. Ara ja s'hi han afegit també altres expedients, d'un altre tipus, però per a nosaltres també responen a aquest intent de crispar i de mantenir una tensió absolutament absurda per part del Govern en el sistema educatiu.

I després tot el que traspua d'aquesta proposició no de llei, de la conformitat que hi ha en el sistema educatiu de l'anglès, que l'anglès progressivament s'incorpori a les escoles. Miri, jo he anat com a quatre, crec que he anat a quatre taules rodones allà on hi són representants dels diversos sectors del professorat, directors, professors, sindicats, etcètera, les seves demandes, he escoltat les seves demandes, totes les seves demandes són de caràcter pedagògic, no n'hi ha cap de caràcter corporatiu, cap de caràcter corporatiu, cap! I a més, orgullosos del que fan, una de les coses que demanen és que hi hagi expressió de bones pràctiques que es realitzen a tots els col·legis; demanen més temps de coordinació per millorar la capacitat de resolució de problemes per crear recursos suficients, però de vegades hi ha manca de coordinació; demanen reducció de ràtios, tot en benefici del sistema escolar, mai de caràcter corporatiu.

I tu pots dir, escolti, com a govern, això que demaneu és molt coherent, molt sensat, no ho podem fer de cop, fem un calendari a 10, 5, 6 anys, anem a fer-lo, però que hi hagi una esperança. El problema és que s'ha perdut qualsevol tipus d'esperança del que queda d'aquest curs escolar, sobretot, i del proper curs escolar. No hi ha cap possibilitat de millora, de millorar la situació aquesta de tensió que es viu a les escoles, a veure si hi haurà un expedient, si no n'hi haurà.

Per tant jo insistesc, i repetiré la moció que vàrem presentar i que no es va aprovar però va tenir el suport complet del Partit Socialista, de com volem l'anglès, que és una redacció que s'ha passat a un munt de professors i a un munt d'entitats pedagògiques i que hi estan d'acord: anglès amb les facilitats dels projectes lingüístics, que incloguin la immersió lingüística en anglès de matèries curriculars no lingüístiques, garantint en tot cas com a requisit l'adquisició dels continguts propis d'aquestes matèries al mateix nivell de les que s'imparteixen en les llengües oficials de la comunitat, perquè no quedi cap tipus de dubte, que l'anglès, sí. L'autonomia dels centres escolars per elaborar el seu projecte lingüístic d'acord amb la seva realitat sociolingüística...; és que no és el mateix introduir l'anglès a l'escola de Calvià o de Portals Nous que a l'escola de Son Gotleu, és que no és el mateix, és que ha de ser diferent, és que els nins, les necessitats de cada centre són diferents. L'objectiu ha de ser el mateix, però els processos han de ser diferents.

Recursos disponibles, disponibilitat de recursos humans i materials necessaris per desenvolupar el projecte, sense reduir contingut ni minvar atenció a l'alumnat amb necessitat d'atencions especials. És que no és el mateix un nin amb dificultats que un nin que no en tenguí. Capacitació lingüística necessària del professorat. Participació de la universitat i de la comunitat educativa en l'elaboració del marc educatiu estable i de qualitat per a les Illes Balears per introduir l'anglès de forma estable a la nostra comunitat autònoma. Millorar l'ensenyament escolar de l'anglès i altres llengües estrangeres des de l'educació infantil, incidint especialment en la disminució de ràtios alumnes-professors. I així i tot...

Això és tan raonable! I potser és difícil aconseguir-ho, però anem a aconseguir-ho, facem un calendari, facem uns objectius i pactem amb la comunitat educativa, que és la que l'ha d'implementar.

Ahir el conseller de Sanitat va enaltir tots els professionals de la sanitat. Fantàstic! Com és possible que la consellera d'Educació no pugui dir això?, com és possible que la consellera d'Educació no pugui reconèixer la feina que fan els nostres professionals d'educació, que excedeix al que és l'educació?, que molts de professors estan apadrinant infants que no paguen menjador escolar?, que els duen la roba dels seus infants?, que els atenen fora de l'horari escolar?, que estan duent material propi de ca seva?, que estan fent feina a ca seva en elaboració de material? Com és possible que la consellera no pugui dir això i hagi de dir el president a una ràdio de màxima audiència que té un problema amb els professors perquè polititzen els infants?

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

No els fa vergonya, senyors del Partit Popular i senyores del Partit Popular, aquest nivell de crispació que han aconseguit a les escoles?

LA SRA. PRESIDENTA:

Ja ha acabat? Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Ana María Aguiló, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Vegem, des de dia 2 de maig de l'any passat es va posar un equip -a més no és la primera vegada que ho dic- es va posar un equip de vuit persones, i des de la Direcció General de Planificació i Centres es cridava un per un a tots els directors dels centres per pactar les quotes, és a dir, "vegem, implantarem el decret de tractament de llengües, quants de professors et fan falta?", i no hi va haver cap problema, vull dir, no hi va haver cap problema. "Quants de professors et fan falta? No, a mi me'n fan falta tres. A mi me'n fan falta dos". Això és una...

No, això no és fals, perquè...

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdoni un moment, Sra. Aguiló. Pregaria... que hi ha un portaveu que està en ús de la paraula i que es mantingués el silenci per poder escoltar el portaveu que està en ús de la paraula.

Pot continuar, gràcies.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Vuit persones que es dedicaven, primer, a pactar les quotes, i evidentment com cada any s'han pactat les quotes amb la Direcció General de Planificació i Centres, amb una diferència, que fins ara s'havien pactat a través del GESTIB, i aquest any, a causa de la implantació del decret de tractament de llengües, en lloc de fer-ho a través del GESTIB ho feien personalment per telèfon, i els deien "voleu que us ajudem en la redacció del projecte lingüístic de centre? Sí. No". "Ens enviau el projecte lingüístic de centre? Sí. No", i es va revisar cada un dels projectes lingüístics de centre.

En el cas que no tinguin professors d'anglès, i ja ho diu ben clar el decret i l'apartat del decret, els centres simplement per aplicar el TIL basta que apliquin català i castellà a primer, tercer, cinquè i primer d'ESO. Si ells fan un escrit, si l'equip directiu fa un escrit, "escolti, no tenc els recursos suficients", i ho justifica, evidentment no se li demanarà l'aplicació del TIL. O sigui que no sé per què pinten aquesta imatge tan catastròfica.

Evidentment, evidentment estam davant un nou model educatiu. Evidentment els començaments no són gens fàcils, però des de dia 2 de maig li estic dient: vuit persones a la Conselleria d'Educació i Cultura parlant personalment amb cada un dels directors dels centres educatius i ajudant-los en l'elaboració dels projectes lingüístics de centre, i en el cas que no tenguessin recursos, tant a l'escola concertada com a l'escola pública, basta que implantin el català i el castellà, però implanten el decret de tractament de llengües, i després a poc a poc se'ls va ajuntant a implantar l'anglès.

Per tant jo no ho entenc de cap de les maneres. Sí que entenc una cosa, i els ho diré. Miri, quan governa el Partit Popular hi ha un sector dins l'educació, que és aquest mateix sector que fa política, perquè a més no són tots els professors, perquè jo som mestra i sé, i he apadrinat al·lots i he duit roba als al·lots, i sé que hi un sector molt ampli, i sé que hi ha un sector molt ampli de professorat que s'excedeix, és vera, en les seves competències, i se'n va a ca seva i fa feina, i va a visitar als alumnes. Però després hi ha un sector minoritari que fa política, i si no com m'expliquen la foto de l'altre dia, la Sra. Rita i la Sra. Armengol, amb el president de l'Associació de directors, al qual se li havia demanat per escrit des de la conselleria diàleg, i ell, en lloc de fer una contestació, sap què va fer?, se'n va anar i va primar les simpaties polítiques per damunt l'associació que ell representa, que és l'associació dels directors, i se'n va anar a fer una volta, i se'n va anar a fer una foto.

I una altra cosa: en aquesta foto a més hi havia dos directors expedientats, un expedientat amb un expedient bastant gruixut, de l'IES Josep Sureda i Blanes, fet el temps del pacte, i un altre expedientat actualment. Per tant no em vinguin a parlar d'expedients. El pacte va expedientar 33 professors, i a un d'ells -els ho puc dir perquè quasi els vaig dur tots, aquests expedients- li puc que a un d'ells ni tan sols el deixaven entrar una altra vegada dins la bossa d'interins, de tal manera que l'any següent quedava sense fer feina. Això un, però n'hi puc contar més. I a més va multar 25 professors, i a més va multar 25 professors, per la feina. Ah!, vostès ho feien bé i nosaltres no. Molt bé!, d'acord!, d'acord, molt bé, molt bé!

No, el motiu...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, per favor...

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

El motiu és el no compliment de la llei, tant el temps del pacte com el temps del Partit Popular, perquè -i els ho repetesc- els expedients no els obre qui governa, no els obre qui governa, sinó que els obre un equip d'inspectors, l'inspector instructor, evidentment, un equip d'inspectors que són funcionaris de carrera, i que si no ho fessin com toca estarien prevaricant, i jo no crec que els inspectors, amb la condició que tenen d'inspectors, vulguin prevaricar. O sigui que vostès, per favor, deixin-se ja quant a Inspecció Educativa i quant a parlar malament de la part d'Inspecció Educativa.

I els puc dir que sí que es fa política a les aules i ho torn a repetir, una minoria, hi ho va repetir el president, una minoria de professors utilitza les aules per fer política. Hi ha molts regidors de MÉS, hi ha molts regidors del PSOE que fan política dins les aules perquè quan demanes, i qui és aquest que fa això? Et diuen, no, és que és un regidor del poble. Com que és un regidor del poble? Idò, sí. O sigui, no em vinguin a dir, no em vinguin a dir... perquè precisament conec bé a peu de carrer el que passa dins els centres i el que ha passat durant vint anys.

No sé per què no es varen queixar quan varen posar la LOGSE, no sé per què no es varen queixar quan es va posar la LOE, que la LOE era una simple còpia de la LOGSE, una simple còpia de la LOGSE, i resulta que gràcies a la LOGSE i gràcies a la LOE som un dels països i una de les comunitats que encapçala el fracàs i l'abandonament escolar. On eren aquests pedagogs? O, hem de fer cas a aquests mateixos pedagogs que aplaudien la LOGSE i la LOE? Jo m'estim més no fer-los cas a aquests pedagogs, m'estim més anar a cercar gent coherent i gent que ens ajudi a sortir d'aquest enfonsament on la LOGSE i la LOE ens ha ficat el nostre sistema educatiu. On eren aquests pedagogs? On protestaven aquests pedagogs? On? I la LOGSE i la LOE, on ens ha duit? I, per què no protestaven en el carrer? Per què? I tots ben contents i tots aplaudint el Govern socialista i resulta que la LOGSE i la LOE han estat un fracàs. Home!

Una altra cosa, el Grup Atles són pedagogs, són professors de l'Escola Oficial d'Idiomes i són professors que han estudiat el mètode Aicle. Per tant, m'estranya molt que hagin fet aquesta pregunta perquè precisament els centres on hi va el Grup Atles sempre solem demanar, o sol demanar perquè a mi m'agrada molt, tenc gent coneguda i sol demanar, què passa amb el Grup Atles us agrada? Idò, sí, ens ha resolt molts de dubtes i els que no ens ha pogut resoldre ens ha dit no us preocupeu que ho demanaré i us resoldré els dubtes. Per exemple, un dels dubtes, els alumnes, han de contestar en anglès o no han de contestar en anglès? Segons el mètode Aicle, que per cert els CEP prioritzen aquest tipus d'ensenyament al professorat, el mètode Aicle, segons el mètode Aicle els alumnes poden contestar en castellà o en català.

Per tant, vull dir, jo no veig aquí el problema. El treball que vostè em diu d'Educació Física no té per què fer-se en anglès, no, no, no, és que és el mètode Aicle i el Grup Atles precisament està per això, per respondre a aquestes preguntes. Res més, per respondre a totes aquestes preguntes de tots aquests docents.

Una altra cosa, és veritat que una baixada de ràtios, i amb això sempre estaré d'acord, i de fet el Grup Parlamentari Popular va votar a favor de baixada de ràtios, si es pot pagar evidentment, és que clar, resulta que els primers dos anys no podíem pagar ni els professors que tenia, però ara que, més o manco, l'economia va bé i es poden pagar els professors, vàrem votar dimarts passat, jo no sé si es varen adonar, vàrem votar una disminució de ràtios, instar la conselleria a una disminució de ràtios, a un augment d'auxiliars de conversa i a un suport al desdoblament. I això és el que es farà, evidentment, i el Grup Atles sé cert que ajudarà a això, perquè quan vagi a una escola, com ha dit la Sra. Fina, i amb això sí que estic d'acord, no és el mateix un CEIP a Son Gotleu que un CEIP a Son Caliu, cada centre té les seves característiques d'aquí que la LOMCE vetllí per l'autonomia pedagògica del centre perquè cada centre té les seves característiques i ha de tenir el seu projecte educatiu.

Per tant, és veritat que cada centre ha de ser estudiat i tal vegada una classe de vint en el CEP de La Soledat ha de ser desdoblada mentre que una classe de vint a Binissalem, per exemple, no fa falta que sigui desdoblada. Vull dir, que amb això sí que tenen raó.

És que jo... bé, només he contestat, no he fet... perquè després diguin que ho duim escrit, només he contestat, eh? Bé, simplement dir-los que jo crec que és necessari que dimarts passat va ser molt important, vàrem donar una imatge davant la societat, una imatge d'unitat. Jo sempre he dit que els partits... quan els partits polítics ens posem d'acord dins la Mesa Sectorial es posaran d'acord perquè els dic una altra cosa, és veritat que la Mesa Sectorial totes aquestes reunions han tengut molt de caràcter corporatiu, és veritat que no s'han demanat desdoblaments sinó que s'ha demanat la derogació del TIL perquè si s'haguessin demanat desdoblaments els puc assegurar que haguessin arribat a un acord; s'ha demanat la derogació de la Llei de símbols; s'han demanat beneficis per als professors, cosa que en aquest moment no podem pagar. Els record que el Partit Popular va posar el complement específic tutorial. Per tant, no estam tan en desacord amb els professors, però si no ho podem pagar, no ho podem pagar.

Si ells ens haguessin demanat tot això evidentment que haguéssim continuat, si ens haguéssim... si s'haguessin assegut i haguéssim anat centre per centre i pedagògicament el que necessitessin, evidentment que s'hagués arribat a un consens, però si damunt la taula de negociació el primer que es posa és derogar el TIL, no, perquè el Grup Parlamentari Popular va fer la promesa d'aplicar les tres llengües i que els alumnes sortissin amb les tres llengües, el català, el castellà i l'anglès. És més, li puc dir, i ja per acabar perquè ja... vaja, li puc dir que en alguns centres el problema no és l'anglès, alguns centres, no vull dir el nom, alguns centres a tercer de primària han hagut d'aturar les matemàtiques perquè els feien en castellà i els alumnes no sabien comptar en castellà.

Vostès creuen que una comunitat autònoma amb dues llengües cooficials hem de tenir aquest problema a tercer de primària que hem d'aturar les classes i ensenyar els nins a comptar en castellà? Jo crec que no, per això el Partit Popular no aposta per la immersió lingüística, per això aquests disset equips directius han... s'han anat o han dimitit. Jo els entenc aquests equips directius, és a dir, si jo som un treballador...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Sí. Si jo som una treballador que no crec en el que faig, que no crec en el trilingüisme i que jo el que vull aplicar és la immersió lingüística, evidentment no m'hi puc posar al front. Per tant, deixarem entrar uns altres equips directius que sí creguin en el Decret de tractament de llengües, i que és necessari que els alumnes no només aprenguin català, com s'ha fet, fa vint anys que es fa a les escoles, i de cada vegada ha anat *in crescendo*, perquè el Decret de mínims va començar amb un 50% i hem acabat amb un 90% en català, fins i tot en algunes ocasions un cent per cent. Per tant, són necessaris equips directius nous, que és vera, que creguin en el Decret de

tractament de llengües, i que no creguin en la immersió lingüística.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Per contradiccions Sra. Marí vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Presidenta. Bé, estic contenta perquè el debat s'ha fet així com jo pensava que s'havia de fer que és parlar-ne i miraré de fer tot el que pugui de la meua mà perquè parlem i en tornem parlar i en parlem més, perquè pens que és necessari. Per tant, des d'aquest punt de vista puc estar relativament satisfeta.

I ara sí que és cert que hi ha moltes qüestions, -no tindrè temps, perquè supòs que la presidenta em tallarà perquè hem d'agafar avions, també-, però sí que hi ha tot un seguit de punts que són importants: primer, un toc d'atenció a l'ús que es fa dels termes oficials, llengües oficials i llengües cooficials. Jo aquí no entraré a explicar què vol dir una cosa i una altra, ni molt menys, però sí que agrairia als diputats que reviseu aquests conceptes i que si la lletrada no em fa cap punt d'atenció, jo crec que l'Estatut parla de llengües oficials. Per tant, reviseu aquest punt.

Quant a MÉS, dir que estic d'acord que és una pena, però és cert que s'ha assumit aquesta sensació de desànim i que poques coses hi ha per fer aquest any, ha calat i s'ha assumit i que ho tenen molt coll avall.

Després dir que... quant a..., i que veig que la Sra. Aguiló s'ha afegit a aquest argument i està bé, que és que cada centre té la seva particularitat, els centres, segon el lloc i el context, són molt importants, és molt diferent tractar Sant Cirià de Santa Eulàlia o l'Urgell de Sant Josep amb el Cervantes de Sant Antoni, són tipologies completament diferents. O els centres que he dit moltes vegades aquí, el de Vara de Rei, o de Cas Serres, que tenen un 80% d'alumnat magrebí i el 20% que queda són d'ètnia gitana, per tant, són centres diferents.

Per què dic això, però? Perquè amb les proves que ha fet l'Institut de la Qualitat de les Illes Balears, l'IAQSE, per veure com anava l'aplicació del TIL, m'han eliminat les proves de context social i això no toca, això no toca, d'això ja en parlarem més endavant, però us ho dic. Per tant, si els contextos són importants i tots hi estam d'acord, l'IAQSE no ens els ha de treure, ha llevat les proves de context. Per tant, què passarà? És molt diferent també, com dèiem abans, a una de les PNL d'abans, és molt diferent si un nen a ca seva té llibres, és molt diferent un nen si els seus pares són universitaris, posem per cas un nen que a ca seva no té cap llibre, o que els pares no tenen estudis, els contextos són bàsics i més per a primària. Per tant, l'IAQSE va ens els treuen...

Més qüestions, allò del 2 de maig és cert, hi vàrem anar tots, ja ho sé, és cert que abans fèiem els horaris..., depèn del temps, com que ja duia 35 anys, jo ja he passat per totes les fases, vàrem tenir la fase del GESTIB, ja el fèiem tots sols quan vàrem aprendre a manejar el GESTIB, que, per cert, vostè que s'ho apunta tot, funciona molt malament i crea molts de problemes als centres en aquests moments. És cert que l'any passat vàrem anar a fer les quotes pels centres, però també vostè sap i, si no es diu tot no es diuen totes les coses, que entre aquella gent que va anar a fer les quotes i quan va tornar començar el curs, havien canviat de conseller, el conseller Bosch havia deixat una porta oberta en el decret, aquell famós article 20, que s'hi havien afegit la majoria dels centres, era aquell article que permetia que cada centre fes les coses una mica més a la seva manera, que anessin fent les coses d'una manera més progressivament. Però van i em canvien en Bosch, i en Bosch era el que ja havia..., com que era del sector, i era a dins, ja sabia què passaria. Tots els centres, però si llavors els vàreu aplicar, durant el mes de juliol i agost hi va haver centres que rebien telefonades anònimes de la conselleria dient-los que canviessin les seves quotes de les seves demandes. Per l'amor de Déu! I era perquè s'havien afegit a l'article 20, o 19, no me'n record, parl de memòria, és igual, però era el 20, era el 20.2, aquell famós. Per tant, les coses com són.

Més punts, la foto de la Sra. Armengol i la Sra. Rita, jo, què vol que li digui? No sé, ah!, o la de Maicas, esper que haguessin quedat guapos, perquè jo crec que la feina de l'oposició és fer el seguiment del Govern, però també de reunir-se amb tota la societat en general i saber què pensen, què volen, què necessiten, això és la nostra feina, per això paguen o per això ens paguen, teòricament per fer les feines. Jo, què vol que li digui?

Quant als expedients dels directors, jo no ho sé, però si no haurien de rectificar-ho, perquè si els mateixos inspectors diuen que ells no varen iniciar els expedients... però també n'hem parlat molt, no hi entraré més.

Si tot fos tan públic i tots els documents que es demanen i totes les explicacions fossin tan públiques possiblement no hi hauria aquestes dobles versions, però bé.

Més coses, el tema ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi concretant, Sra. Diputada, que ja ha esgotat el seu temps i sé que té molt a dir, però si pot resumir. Gràcies.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, només és que entenc que les votacions dels punts, ja tornant a la PNL, a la proposició no de llei, no m'ha quedat clar si el Grup Popular en votava algun o votava en contra, sí que m'agradaria aclarir-ho, perquè... Cap, és que per a mi és molt important, era molt important de tota la PNL que per això m'havia fet mantenir el punt 4. Si el punt 4 no es vota a favor, si el Partit Popular no voteu a favor del punt 4 vol dir que continuareu fent la política educativa talment d'esquena al sector educatiu. Per tant, tornam a ser allà mateix.

Dels altres punts jo ja ni vull parlar-ne més, bé, ja en parlarem altres dies, però el punt 4, el punt 4, el punt 4 diu: "insta el Govern de les Illes Balears a consensuar amb els diferents estaments de la comunitat educativa qualsevol projecte nou que afecti el sector, tenint en compte l'opinió dels professionals, dels experts i posar-la per davant de les seves posicions polítiques partidistes". Era aquest, aquest és el punt estrella d'aquesta proposició no de llei, és el diàleg, és el consens.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Volen fer un recés? Sí?

Feim un petit recés.

LA SRA. PRESIDENTA:

Podem continuar? Sí, podem continuar i passam a votació conjunta o...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... conjunta. Ok.

Idò, passam a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 9311/13.

Vots a favor? 5 vots a favor.

Vots en contra? 8 vots en contra.

En conseqüència queda rebutjada.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma